

disputants- חולקים- ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement- ■ ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

נדה- כל היד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא שמענו.	אמרו לו: [חכמים]	■	♣									טו.
לא שהתה כדי שתרד מן המטה ותדיח את פניה - תוך זמן הוא זה, וטמאין מספק, ופטורין מקרבן, וחייבין באשם תלוי. שהתה כדי שתרד מן המטה ותדיח את פניה - אחר הזמן הוא זה. וכן כשהתה מעת לעת ומפקידה לפקידה - בוועלה מטמא משום מגע, ואינו מטמא משום בוועל.	אמר להם רבי אלעזר ברבי צדוק, כך פירשו חכמים ביבנה:	■	♣	♦								טז.
אף מטמא משום בוועל.	רבי עקיבא:	■	♣	♦								טז.
בעלה נכנס להיכל ומקטיר קטורת.	רבי יהודה בנו של רבן יוחנן בן זכאי:	■	♣	♦								טז.
בשלמא לרב חסדא - היינו דמטהרי רבנן, אלא לרב אשי - אמאי מטהרי רבנן?			♣									טז.
וכי תימא דאין עד בידה			!									טז.
האי עד בידה ואין עד בידה מיעבי ליה			♣									טז.
קשיא.			■									טז.
בעלה נכנס להיכל ומקטיר קטורת	רבי יהודה בנו של רבן יוחנן בן זכאי:										■	טז. <
ותיפוק ליה דהוה נוגע במעט לעת שבנדה											♣	טז.
הוא דאמר כשמאי											!	טז.
כל הנשים דיון שעתן.	דאמר: [שמאי]										■	טז. <
ותיפוק ליה דהוה בעל קרן											♣	טז.
בשלא גמר ביאתו.											!	טז. <
ומודים חכמים לרבי עקיבא ברואה כתם.											■	טז. <
למפרע, ורבי מאיר היא.	רב:										■	טז. <
מכאן ולהבא, ורבנן היא.	שמואל:										■	טז. <
מכאן ולהבא - פשיטא											♣	טז.
מהו דתימא: הואיל ומעת לעת דרבנן, וכתמים דרבנן, מה מעת לעת - לא מטמאה את בוועלה, אף כתמים - לא מטמאה את בוועלה, קא משמע לן.											!	טז. <
ואימא הכי נמי											♣	טז.
התם - אין שור שחוט לפניך, הכא - יש שור שחוט לפניך.											!	טז. <
למפרע, ורבי מאיר היא.	וכן אמר ריש לקיש:										■	טז. <
מכאן ולהבא, ורבנן היא.	רבי יוחנן:										■	טז. <
כל הנשים בחזקת טהרה לבעליהן.											■	טז.
הבאין מן הדרך - נשיתן להן בחזקת טהרה.											■	טז.
למה ליה למתני הבאין מן הדרך?											♣	טז.
סד"א: הני מילי - היכא דאיתיה במתא, דרמיא אנפשה ובדקה, אבל היכא דליתא במתא - דלא רמיא אנפשה - לא, קא משמע לן.											!	טז. <
והוא שבא ומצאה בתוך ימי עונתה.	ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה:										■	טז. <
ל"ש אלא שאין לה וסת, אבל יש לה וסת - אסור לשמש.	רב הונא:										■	טז. <

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-קודמת-הזרה O מעשה-story	statement-מימרא ♣ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

נדה-כל היד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כלפי לויא? אדרבה, איפכא מסתברא אין לה וסת - אימא חזאי, יש לה וסת - וסת קביע לה											ז	טו.
ל"ש אלא שלא הגיע שעת וסתה, אבל הגיע שעת וסתה - אסורה	אלא, אי איתמר - הכי איתמר, אמר רב הונא:										♣	טו.
וסתות דאורייתא.	קסבר: [רב הונא]										♣	טו.
אפילו הגיע שעת וסתה - נמי מותרת	רבה בר בר הנה:										♣	טו.
וסתות דרבנן.	קסבר: [רבה בר בר הנה]										♣	טו.
לא שנו אלא שאין לה וסת לימים אלא יש לה וסת לימים ולקפיצות, כיון דבמעשה תליא מילתא - אימא לא קפיץ ולא חזאי, אבל יש לה וסת לימים - אסורה לשמש	רב אשי מתני הכי, אמר רב הונא:										♣	טו:
וסתות דאורייתא.	קסבר: [רב הונא]										♣	טו:
אפילו יש לה וסת לימים - מותרת	רבה בר בר הנה:										♣	טו:
וסתות דרבנן.	קסבר: [רבה בר בר הנה]										♣	טו:
אשה שיש לה וסת - בעלה מחשב ימי וסתה ובא עליה.	רב שמואל משמיה דרבי יוחנן:										♣	טו:
אמר רבי יוחנן אפילו ילדה דבזיזא למטבלי?	רב שמואל בר ייבא לרבי אבא:										ז	טו:
אטו ודאי ראתה מי אמר רבי יוחנן? אימר דאמר רבי יוחנן - ספק ראתה ספק לא ראתה, ואם תמצא לומר ראתה - אימא טבלה, אבל ודאי ראתה - מי יימר דטבלה? הוה ליה ספק ודאי, ואין ספק מוציא מידי	אמר ליה: [רבי אבא]										♣	טו:
ולא?											ז	טו:
חבר שמת והניח מגורה מלאה פירות, אפילו הן בני יומן - הרי הן בחזקת מתוקנין.	והתניא:										♣	טו:
והא הכא, ודאי טבל, ספק מעושר ספק אינו מעושר, וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי											ז	טו:
התם ודאי ודאי הוא - כדרב חנינא חוזאה											!	טו:
חזקה על חבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן.	דאמר רב חנינא חוזאה:										♣	טו:
ואיבעית אימא: ספק וספק הוא, וכדרבי אושעיא.											!	טו:
מערים אדם על תבואתו ומכניסה במוץ שלה, כדי שתהא אוכלת ופטורה מן המעשר.	דא"ר אושעיא:										♣	טו:
ואכתי, אין ספק מוציא מידי ודאי?											ז	טו:
מעשה בשפחתו של מסיק אחד ברימון, שהטילה נפל לבור, ובא כהן והציץ בו לידע אם זכר אם נקבה, ובא מעשה לפני חכמים וטהרוהו, מפני שחולדה וברדלס מצויים שם.	והתניא:										♣	טו:
והא הכא - דודאי הטילה נפל, ספק גררוהו ספק לא גררוהו, וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי											ז	טו:
לא תימא הטילה נפל לבור, אלא אימא: כמין נפל.											!	טו: